

Verslag 52^e EMPA Voetbaltoernooi Rotterdam 2016

Toch nog een EK dit jaar, niet in Frankrijk maar in Rotterdam! Twaalf teams uit 8 verschillende landen deden dit keer mee aan het EMPA voetbaltoernooi en streden voor de hoogste loods en voetbal-eer. Voor de eerste keer in de geschiedenis was er een team uit Bulgarije, de collega's uit Varna kwamen met een volledig team. Daarnaast teams uit Frankrijk, UK, België, Noorwegen, Duitsland en Nederland. De enige speler uit Italië, Fabrizio Castellani, vormde de basis van het noodzakelijke EMPA team om het toernooi met 12 teams te kunnen spelen. Het toernooi werd gespeeld op het trainingscomplex van Sparta Rotterdam op Nieuw-Terbregge. Na het behaalde kampioenschap in de Jupiler-league doet de oudste profclub van Nederland (sinds 1888) komend seizoen weer mee op het hoogste niveau van de Eredivisie. De SS Rotterdam fungeerde als verblijfplaats voor de teams en verzorgde zowel de lotingsavond als de afsluitende feestavond.

Vrijdag 20 mei - Lotingsavond

Voordat de lotingsavond van start ging kwamen alle team-captains bijeen om het toernooi en de toekomst daarvan te bespreken. Verschillende teams hebben moeite om een volledig elftal op de been te brengen, een aantal van hen had precies genoeg om een team te maken maar geen wisselerspelers. Een stevige discussie volgde of in de toekomst er wellicht met kleinere teams 7 tegen 7 gespeeld zal gaan worden. Niet iedereen was hier positief over, dit jaar lukte het net om alle teams compleet te krijgen, met name door de grote inbreng van Rotterdamse kant, veel dank daarvoor! Volgend jaar wordt het toernooi door de collega's van Weser-Ems georganiseerd in Bremerhaven van donderdag 25 tot zaterdag 27 mei 2017, zet dit alvast in je agenda en zorg dat je erbij bent! Het jaar daarop (2018) zijn de Franse collega's aan de beurt, het toernooi zal dan in Marseille gespeeld worden. België heeft al aangegeven in 2019 gastheer te zijn, wanneer en waar zal later bekend worden gemaakt.

De loting vond plaats in de Queens' Lounge aan boord van de SS Rotterdam en werd verricht door de oudste, nog actieve speler van het toernooi, collega Dirk van der Linde uit Amsterdam. Hij zorgde ervoor dat wij samen met Frankrijk en NOK-Baltic in een poule terecht kwamen. Na de loting werd de avond voortgezet met een hapje en een drankje onder de begeleidende muziek van de band van Paul Brand en een DJ. Alle tactische varianten om het toernooi te winnen kwamen aan bod, ruit met de punt naar achteren of toch juist naar voren? Complimenten voor de discipline, bijna alle Rotterdamse spelers lagen om middernacht in bed om de volgende dag fris en fruitig te zijn. Ondertussen nam Gerrit dorstige spelers van Noorwegen, UK en Amsterdam mee naar de Oceans Bar voor een afterparty, de Tour win je in bed maar een toernooi verlies je in de bar!

Zaterdag 21 mei – Matchday!

Na een korte nacht en een snel ontbijt wachtten de bussen ons reeds op om de spelers richting het trainingscomplex van Sparta te brengen. De velden, 2 kunstgras en 2 echt gras, lagen er prachtig bij en het weer was perfect om lekker te voetballen! Voor

de kinderen en toeschouwers stond een springkussen klaar.

De spelers-vrouwen genoten ondertussen van de Ladies Tour door Rotterdam onder leiding van Yessica en Adrienne. Met de originele tenders van de SS Rotterdam eerst een uur varen over de Maas met prachtig uitzicht over de sky-line van de stad. Hierna met professionele gidsen een stadswandeling gemaakt langs onder andere de Markthal, kubuswoningen, Laurenskerk en Oude Haven. Bij restaurant Mooii, onder het Witter Huis, was de lunch gereserveerd. De bus heeft de dames ruim op tijd voor de finale naar de voetbalvelden gebracht.

Het toernooi

Bij Rood-Wit zijn wij veilig Zijn wij voor niemand bang

Zo maar twee zinnen uit de Sparta Marsch die misschien ook wel de gemoedstoestand van menig kapitein of bemanningslid weergeven bij het binnen lopen van de haven van Rotterdam. De link tussen kasteelheren en Rotterdamse loodsen is dus een hele duidelijke.

Vanuit de spelersgroep waren de scouts er op uit gestuurd met maar één missie; de weides voor ons eigen toernooi moeten van maximale grote zijn en van goede kwaliteit. De velden van de Spartaanse jeugd voldeden aan alle voorwaarden, een breed veld voor het geliefde 4-3-3 systeem met de grootst mogelijke lengte waarbij de lange bal optimaal tot zijn recht zou komen.

“Chef? heppie ook een magnetron aan boord?” De Chef-kok van het voormalig vlaggenschip van de Holland-Amerika Lijn kreeg zowat een rolberoerte toen we hem de vraag stelde. Echter nadat we hadden uitgelegd dat de lotingen van de FIFA al jaren werden verricht met warme en

koude balletjes en we daar een magnetron voor nodig hadden verscheen er een grijns op zijn gezicht. Keurig op tijd stond de pot met warme en koude balletjes op zijn plek en de lotingsceremonie kon zijn aanvang nemen, het probleem was dat de ballengraaiër van dienst na langdurig wachten verstek liet gaan waardoor warme ballen lauw werden en koude ballen... u raad het al, geen bal meer aan vast te knopen. De alternatieve ballentrekker plaatste ons in een poule met France en NOK-Baltic, merde!

Ga lekker douche France

Waar de gemiddelde Franse TV-voetballer beschikt over gratie en souplesse zijn dat kwaliteiten die niet voorbehouden zijn aan de spelers die de Franse afvaardiging vormen op het EMPA voetbal toernooi. De wedstrijden tegen de Fransen kenmerken zich door hard spel en stug verdedigen van de Fransen. Scherp beginnen was dan ook het devies. Het overgrote deel van wedstrijd speelde zich af op de helft van de tegenstander maar de ballenvanger uit het vreemdelingenlegioen (secret Sander) die de goal van de haantjes verdedigde werd niet echt op proef gesteld. Tot daar die ene vrije trap was. Het zou het ophemelen van de sportieve eer van Sander of de traptechniek van Sebas zijn als ik de goal zou omschrijven maar de 1-0 hing in de touwen en was voldoende voor de winst.

NOK, NOK, wie is daar? (Deel 2)

In afwachting van de Duitsers stond een aantal van ons....
We verloren met 0-1, het blijven Duitsers.

De'e fättå ti hafella! (Het hek staat in brand!)

Twee potjes gespeeld, winst en verlies. De overtuiging en de wil om te winnen ontbraken nog een beetje. Vincent en Thom schudde nog eens de digitale kaarten en de Noren kwamen als volgende tegenstander uit de virtuele hoge hoed getoverd. Met de 0-2 van vorig jaar nog als een vers litteken in ons geheugen werden de koppen bij elkaar gestoken en besloten dat we hier niet voor de lol waren. De eerste helft was een kopie van die van vorig jaar. Het spel golfde, zoals goed loodsenvoetbal bedoelt is, op en neer maar uitgespeelde kansen kwamen er niet. In de tweede helft werden de openingen wel gevonden en was het Rein die de 1-0 liet aantekenen. Het Rotterdamse vuur was nu niet meer te blussen, zeker niet na dat Paul op traditioneel Duitse wijze naar de grond was gegaan in het strafschopgebied van de Noren. De 2-0 werd loepzuiver binnen geknald door Sebas.

'It's just a flesh wound'

The UK-pilots beginnen zo langzamerhand, om het in goed Engels te omschrijven, een angstgegner te worden. Het spel van de Engelsen is goed verzorgd en de keeper staat zijn mannetje. Toch was het Rein die diezelfde keeper liet vissen; 1-0. Helaas bleek het niet mogelijk om de overwinning over de eindstreep te trekken. Hoe de Tommies het voor elkaar kregen weet niemand maar toen het eindsignaal klonk stond er 1-1 op het scorebord. Daar stonden we dan, 7 punten uit 4 wedstrijden. In voorgaande jaren bijna een gegarandeerde rede voor uitschakeling. Zo niet dit jaar. Al decennia lang strijd Victor tegen het onrecht van het systeem met twee poules waarbij de winnaars uitmaken wie er kampioen

wordt. Nu echter het toernooi in Rotterdam werd gehouden was dit de kans om aan het onrecht een einde te maken er werden de kruisfinales geïntroduceerd waarbij ook de nummer 4 nog kans maakte op De Beker. Toeval of niet, laat nu net het voetbalcollectief uit Rotterdam-Rijnmond zich met de hakken over de sloot op deze vierde plaats nestelde.

Stoichkov & Yoghurt

En weer werd de loodsenvoetbalfamilie uitgebreid. De loodsen uit het Bulgaarse Varna hadden de stoute voetbalschoenen aangetrokken en besloten dat de wereldhaven Rotterdam het podium was om hun voetbalkunsten te tonen aan de rest van Europa. Een kleine en ultra defensieve delegatie was er in de ochtend in geslaagd om de Zeeuwen op 0-0 te houden dus waren we gewaarschuwd. Inzet was een plek in de finale, zwakke tegenstanders waren verleden tijd. Echter al snel bleek het concept toernooivoetbal nog niet helemaal geland in de hoofden van de Bulgaren. De bovenbenen van de Lavovete waren volgelopen met yoghurt en de Partizaanse stellingen werden betrokken. Wederom was het een vrije trap van Sebas die de wedstrijd op slot deed; 1-0. De wedstrijd kabbelde rustig naar zijn einde, de Bulgaren konden niet meer en voor ons was het niet nodig. **FINALE!**

Naast de eer om in het Rotterdamse shirt te spelen werd er ook de gehele dag een beroep gedaan op onze gladiatoren om het EMPA team aan te vullen. Nu was het echter aan onze technisch directeur Paul om de gelederen van het EMPA team te plunderen van spelers met een Rotterdams loodsen verleden. Eerder op de dag kwam de Zumbavoetballer uit Zuidlaren Arjen al over naar het elite corps, voor de finale werd ook grootmoefiti Mulder als toevoeging verwelkomd.

Jongensboeken en filmscripts

De tegenstander bleek de kampioen van vorig jaar te zijn. De Zeeuwen proberen sinds enige tijd met zuinig voetbal de Rotterdamse hegemonie in het loodsenvoetbal te doorbreken. Al jaren spelen de babbelaars een wekelijkse competitie en zelfs trainingskampen zijn geen uitzondering. Maar met wederzijds respect en in een geweldige ambiance werd er afgetrapt voor de finale.

Ook nu weer was het een gelijk opgaande strijd met een licht overwicht voor het Rotterdamse keurkorps. Steeds vaker verschenen de spitsen en opkomende middenvelders voor het doel van de Zeeuwen. Uit eindelijk was het Rein die van links een beweging naar binnen maakte en vanaf de rand van de zestien vernietigend uithaalde 1-0!

Het was echter nog niet gedaan, een zeldzaam misverstand tussen goalie Rik en de defensie gaf de Vlissingse furie de gelegenheid om de 1-1 aan te laten tekenen. In de reguliere speeltijd werd niet meer gescoord en ook in de verlening zorgde het solide blok van nieuwelingen (David, Laurens en Jurjen) er voor dat er niets meer veranderde in de stand. Pingels!

De soaring Osprey of Sohar stond al te springen in zijn goal. Vlissingen stuurt zijn eerste speler richting de stip, de spanning is te snijden. De scheidsrechter fluit, een schot, Gestopt! Rik ranselt de bal de goal uit! De vreugde is echter van korte duur, op aangeven van de assistent keurt de scheidsrechter de redding af omdat Rik van zijn doellijn is gekomen! Nogmaals krijgt de Zeeuw de gelegenheid om Rik een loer te draaien. Maar de capriolen van Rik hebben indruk gemaakt, de tweede penalty poging wordt hoog over geschoten!

De gelijkmakende beurt werd een prooi voor Sebas; 0-1

Vlissingen; 1-1

Rein; 1-2

Vlissingen; 2-2

Victor; 2-3

Vlissingen; 3-3

Arjen; 3-4

Vlissingen; 4-4

Dan is het de beurt aan Paul. Gedurende de gehele penalty reeks werd steeds duidelijker dat

de Vlissingse keeper het niet voor elkaar kreeg om ook maar enigszins richting de hoeken te gaan bij een genomen strafschoot. Met deze gedachte in het achterhoofd stond Paul achter de bal voor de beslissende pingel. Wat echter niemand verwachtte gebeurde, de genomen strafschoot werd twee meter naast de keeper geplaatst. Het enige wat de beste man moest dan was zichzelf laten vallen, en zo geschiede. De stand was weer gelijk.

Jongensboeken en filmscripts zijn er niets bij, penalty nummer 6 van Oost-Souburg en omstreken wordt wederom gestopt door Rik! Het lijstje van Leen hield op na het aantal vingers van één hand maar massaal werd er om Marledonna geschreeuwd van de tribunes. Het gehele team en begeleiders bevond zich in de buurt van de middenstip toen een klein grijs mannetje plaats nam achter de kalk stip op elf meter van het doel. Nog geen 30 seconden later ging dat zelfde mannetje op de schouders en was er een kluit van lachende, huilende en schreeuwende spelers om hem verzameld! **KAMPIOENEN!!!**

Naar verluidt was er die avond nog een groot feest op de SS Rotterdam, maar dat weet ik niets meer van...

Michel

Na het toernooi was het tijd voor het grote afsluitende feest in de Grand Ballroom, de deuren konden open want de zon was er inmiddels ook bij gekomen. Heerlijk buiten op het achterdek met uitzicht over de stad en de rivier, heel toevallig kwam ook de nieuwste Rotterdam van de HAL voorbij varen richting zee. De band "A Go Go" was onder het mom van "beter goed gejat dan slecht bedacht" dezelfde band als die van het vorige toernooi in 020! Met een werkelijk formidabel optreden en een prima DJ werd het feest muzikaal perfect vorm gegeven. Als eerste mocht Jaap Dekker de door hemzelf bedachte en ontworpen Fair-play trofee uitreiken aan het team van Vlissingen. Jaap had voor de gelegenheid zijn hele familie meegenomen en genoot hier zichtbaar van. EMPA-voorzitter Stein-Inge Dahn reikte de overige prijzen uit aan de teams, een schaal met de sky-line van Rotterdam (inclusief loodsboot) met het behaalde resultaat voor elk team, de rode lantaarn voor het EMPA-team en de kampioensbokaal aan het organiserende team van Rotterdam! Onder de klanken van "We are the Champions" nam gelegheidsaanvoerder Paul de hoofdprijs in ontvangst met een woord van dank aan alle spelers en begeleiding. De terugkeer van Arjen en David in ons team was cruciaal in het behalen van de cup! Nadat de band ver na 1 uur stopte met spelen werd door een klein gezelschap de after-party nog lang voortgezet in de Oceans Bar.

Zondag 22 Mei – Sailing Home

Nog licht in het hoofd en met een stevig ontbijt in de maag werd de terugreis begonnen, volgend jaar zien we elkaar weer in Bremerhaven. Moe maar voldaan hebben wij als organiserend team onder het genot van een sterke bak alvast een korte evaluatie gehouden. Natuurlijk zijn er altijd dingen die beter hadden gekund en gemoeten maar vooral overheerste het gevoel dat er gelukkig geen zware blessures zijn geweest en het beste team gewonnen heeft! Chapeau!

Dank voor een ieder die in welke vorm dan ook een bijdrage geleverd heeft aan het slagen van het toernooi.

Victor Peters, Herman Broers, Gerrit Peekstok en Elco Oskam